

KÜÇÜK UMUTLAR

Karşımdaydı. Toprağın altında, ufak yaşta küçücük bedeniyle, ölümü göze alıp cephe de silah tutmuş ama ölümden kaçamamış bir çocuk mezarı. Hangi duyguları yaşadın, küçük yaşta neler gördün, hiçbir şekilde anlayamam, anlatamam da. Yaşları 14-15, kısa boyları, eğitim görmeye devam eden, minicik elleriyle daha kalemi bile zor tutarken, cepheye götürülüp silah tutmak ne zordu kim bilir.

Keşke karşımda olsanız da sizlere ne kadar minnettar olduğumu söyleyebilsem.

Daha çocuğunun kokusuna doyamamış analar. Sormak isterdim sizlerin neler yaşadığınızı. Keşke sizleri tanıyabilseydim. Sorabilseydim sizlere ne acılar çektiğinizi. Söyleyebilseydim sizlere ne güzel çocuklar yetiştirdiğinizi.

En çok merak ettiğim şey, sizlerin neler yaşadığı, hangi duygular içinde bulunduğunuz.

O günün zorluklarını, yaşayışlarını, bulunduğu konum ve şartları ne kadar anlamak istesem de anlayamam.

Her bir mezarı geçerken, anılar, yaşanmışlıklar beliriyordu beyaz taşların üzerinde. Ne cevherler ne ustalar yatıyor o mezarlarda. Ne Hasanlar, ne Mehmetler. O Çanakkale boğazında binlerce şehit. Sizlerin en çok da şunu bilmenizi isterim. Sizin sayenizde biz bu özgür ve huzurlu hayatı yaşayabiliyoruz. Bu nedenle yaşadığımız zamanın kıymetini bilmeliyiz.

Bizlere verilen bu şansı, hayatları değerleri ve tarihimizi geleceklere aktarmalı, bilim, sanat ve sporu gelecek nesillerimize aşılmalıyız.

HALICI AHMET URKAY A. L.

BERFİN YAŞAR

10/D 1097